

[Christmas Møller.]

Side vilde benytte og vil benytte et Flertal i Landstinget. Jeg spørger den højtærede Statsminister, den højtærede Udenrigsminister, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen — vi maa hellere faa det hele med —, om det forholder sig saaledes, at man fra radikal-socialistisk Side vilde indstille sin Politik paa ikke at benytte det Flertal, man eventuelt havde i Landstinget.

De to nuværende Regeringspartier kendte Forholdene og Kaarene, inden de stærkt og ublufærdigt bød sig til som Landets Redningsmænd og med vældige Løfter foregøglede Vælgerne, at naar de kom til Magten, skulde alt blive meget bedre. (Statsministeren. [Stauning]): Det skal det ogsaa! Det skal det ogsaa, siger den højtærede Statsminister. Den højtærede Statsminister har tiet længe, men nu maatte han gentage det: „Det skal blive meget bedre!“ Derfor siger jeg ogsaa direkte til ham: Lad os da nu se, hvad han og hans kan udrette. Vore Forventninger var og er ikke store, og i det første halve Aar er de ikke blevet opfyldt.

Vi venter ikke meget Samarbejde, men er som Opposition villige dertil — med Respekt for vore egne Anskuelser og Ideer. Vi tror snarere paa Kampen, og den vil vi ogsaa tage. I Kampen mellem Socialismens gølge, virkelighedsfjerne Teori og Konservatismens sunde Praksis, i Kampen mellem Socialismen og vor borgerlige Politik er Udfaldet givet.

Niels Frederiksen: Det foreliggende Forslag til Finanslov for Finansaaret 1930—31 viser et budgetteret Overskud paa 10½ Mill. Kr. Jeg kan paa mit Partis Vegne yde den højtærede Regering min Anerkendelse for Fremsettelsen af dette Forslag, og jeg vil gerne anerkende den Maade, hvorpaa den højtærede Finansminister har foretaget Beregningerne, anerkende hans Bestræbelser for at faa de rigtige Tal frem, hans Bestræbelser for at holde igen overfor Kravene fra de forskellige Ministeriers Budgetter og for at faa Balance paa Statens Budget.

Jeg vil udtale Haabet om, at det igen maa lykkes den højtærede Finansminister at opnaa finansiel Balance i vor Statshusholdning, at det maa lykkes ham at faa et Opsparingsaar ud af det kommende Finansaar i Stedet for et Forbrugsaar, som vi har set saa mange af. Det forekommer mig, at for at foretage en Bedømmelse af Finansstyret og Resultaterne af Statens hele

finansielle Stilling maa man først gøre sig klart, om det Aar, som Finansloven eller Statsregnskabet angaar, er et Forbrugsaar eller et Opsparingsaar.

Jeg vil haabe, at den Linie kunde høre op, der særkedes ved, at man stadig fra Statens Side øger Gælden og lægger Byrder paa de kommende Slægter, trækker Forskud paa deres Arbejdspræstation og Produktionsevne. Vi fra det radikale Venstres Side har den Opfattelse, at den eneste Berettigelse for at øge Statsgælden er, at Nutidens Ledere af vor Finansvæsen erhverver og overleverer til kommende Slægter reelle Værdier som Vederlag for øget Gældsstiftelse. Ellers maa Nutiden have den Opgave at styre Finanserne paa en saadan Maade, at Dagens Udgift dækkes af Dagens Indtægt. En saadan Finanspolitik kan vi fra det radikale Venstres Side yde vor Støtte. Jeg har den Forventning, at den højtærede Finansminister vil have Held til at føre en saadan Politik, og denne Forventning støtter jeg paa, at det tidligere er lykkedes Finansministeren at gøre det.

Det er ret interessant at drage en Sammenligning mellem Finansresultaterne fra tidligere Finansaar. Hvis man sammenholder Kassebeholdningens Størrelse og Gældens Størrelse fra Aar til Aar, faar man et Resultat, som i meget høj Grad udtrykker, hvordan hele Stillingen finansielt ligger. Og her er det ret interessant at tage enkelte Aar frem.

I Aarene fra 1920—21 til 1924—25 var der et Forbrug af 641 Mill. Kr. Det var de Aar, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard havde Stillingen som Leder af Statens Finanser. I disse Aar maa med Rimelighed fradrages de Udgifter, man havde ved Sønderjyllands Genforening med det øvrige Land, ca. 250 Mill. Kr. I Finansaarene 1925—26 og 1926—27, da den nuværende højtærede Finansminister havde Ledelsen af Landets Finansforhold, naaede man en Opsparing af 83 Mill. Kr. I Finansaarene 1927—28 og 1928—29, da det ærede Medlem Hr. N. Neergaard atter havde Ledelsen af Statens Finanser, havde vi et Forbrug for begge Aarene af 198 Mill. Kr. Jeg kan ikke undlade at gøre opmærksom paa disse Forhold fra Fortiden som Støtte for Forventningen med Hensyn til Fremtiden.

Angaaende disse Resultater af Finansstyret vil jeg gerne sige, at det er meget sandsynligt, at man Gang paa Gang vil høre fra Venstres Side, at det er helt andre Forhold end et forstandigt Finansstyre, der bevirker disse Resultater, at den højtærede Finansminister har den Lykke at komme